

MASARYKOVA UNIVERZITA

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra sociální pedagogiky

Praxe ve školním zařízení

PdF:ASPG_PXAD Praxe I. Pedagogické činnosti ve školním zařízení

Brno 2016

Vypracovala:, UČO:

Obor: CŽV - Asistent pedagoga

Praxe I. Pedagogické činnosti ve školním prostředí

Svoji praxi jsem realizovala ve škole, na které pracuji jako asistentka pedagoga a jejíž oficiální název zní **Základní škola a Mateřská škola Suchohrdly**, příspěvková organizace. Tato instituce se skládá ze tří pracovišť, a to Základní a Mateřské školy v Suchohrdlech a Základní školy v Kuchařovicích. Hlavní budova školy se nachází v malebné jihomoravské obci Suchohrdly u Znojma, zde sídlí i ředitelství školy. Najdete ji na okraji obce ve Školní ulici v Suchohrdlech. Mateřskou školu zase na opačném konci, na křižovatce ulic Znojemská a Kuchařovická.

Budova školy v Suchohrdlech stojí v blízkosti lesíka a nedaleko Dobšického potoka. Tato oblast je pro nás příležitostí k častým vycházkám, pozorování přírody a k zimním radovánkám. Při vstupu do školy na vás dýchne příjemná atmosféra a pohoda. Ve škole v Suchohrdlech máme tři třídy, školní družinu, tělocvičnu, moderně vybavenou počítačovou učebnu, sociální zázemí, ředitelnu, sborovnu a kabinet na školní pomůcky. Interiér školy je po rozsáhlé rekonstrukci. Každá kmenová třída je vybavena nejmodernějším školním nábytkem, doplněna tzv. výukovými hnízdy, novými školními a interaktivními tabulemi. Celá škola je připojena k internetu.

Přírodovědná výuková zahrada je součástí areálu školy. Součástí této zahrady je výukový altán s posezením pro dvacet žáků, stavební prvky určené pro demonstrační výuku, jako je hmyzí domeček, budky pro ptáky, meteostanice, sluneční hodiny, vodní mlýnek, pařezy s letokruhy a přírodní posezení. Dále vyvýšené záhony pro praktickou výuku sázení a pěstování rostlin s možností náhledu na růst rostlin pod zemí. V celém areálu jsou vysázeny keře a ovocné stromy, byliny a užitkové rostliny. Pro zábavu a mimoškolní výuku jsou zde umístěny sportovní prvky, ohniště, atrium s podiem, týpí a tunel z vrbového proutí, vodní příkop s rybičkami.

Druhá budova školy v Kuchařovicích je dva kilometry vzdálená od Suchohrdel. Najdete ji na ulici 8. května č. 39, uprostřed obce, blízko místní kaple a nedaleko obecního úřadu a nově postaveného víceúčelového zařízení. Jsou zde tři kmenové třídy vybavené nejmodernějším školním nábytkem, včetně výukových počítačových hnízd, dále školní družina, tělocvična a sborovna. Celá budova je připojena k internetu. Součástí je i školní zahrada kde mají žáci k dispozici venkovní posezení určené pro jednu třídu, pískoviště pro žáky školní družiny a travnatou plochu pro hry. Žáci využívají i venkovní sportovní hřiště, které je kousek od školy. Pro výuku tělesné výchovy a kolektivní sportovní aktivity je využíváno i nově zbudované víceúčelové zařízení obce Kuchařovice, které je umístěno padesát metrů od školy.

Mateřská škola prošla v roce 2009 kompletní rekonstrukcí a modernizací učeben, školní kuchyně a jídelny. Celá budova je obklopena školní zahradou s hracími prvky pro děti. Kapacita mateřské školy je pro padesát dětí. Jsou zde dvě kmenové třídy a jedna učebna sloužící pro odpolední odpočinek dětí, v této místnosti je i interaktivní tabule, která je využívána pro výuku. Program mateřské školy je zaměřen na lidové tradice. Dále zde v rámci dopolední činnosti probíhá výuka německého jazyka pod vedením pedagoga ze základní školy.

Já jsem využila své působnosti na budově základní školy v Kuchařovicích, na které září pracuji jako asistentka pedagoga a domluvila jsem si zde praxi. Na budově jsou pouze dvě třídy, první třída a druhá třída. Já pracuji v první třídě, praxi jsem tedy vykonávala ve třídě druháků.

Při práci jsem se setkávala jak s jejich třídní učitelkou, která je učí většinu jejich předmětů a která vede i v naší třídě pracovní činnosti, tak s asistentkou pedagoga, která se v hodinách věnuje spíše žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Několik hodin týdně jsem se setkávala i s učitelkou, která má na

starosti druhou třídu, ve které jsem asistentkou a učitelem, který v obou třídách učí výtvarnou výchovu a hudební výchovu. Všechny učitele znám od doby, kdy jsem na školu nastoupila, to pro mě byla tedy velká výhoda.

Žáky této třídy znám od vidění, stejně jako oni mě, a během praxe jsem měla možnost je poznat ještě o trochu lépe, takže nejenže jsem schopná podle tváře poznat, jak se jmenují, ale dokážu teď také určit, jaké jsou jejich školní výsledky na základě mého pozorování v jednotlivých hodinách.

Během praxe jsem se nejvíce soustředila na práci asistentky pedagoga, což je práce, které se věnuji i já. Tato asistentka pracuje ve třídě a má na starosti chlapce, který je autista. Pro přehlednost práce jsem se rozhodla zařadit sem pár slov o tomto chlapci.

Obyčejně neobyčejný chlapec

Na konci minulého školního roku, se ředitelka školy, do které chlapec dochází, dozvěděla o výsledku vyšetření z pedagogicko-psychologické poradny, který zněl, že Ondra je autista. Toto zjištění pro ni a všechny ostatní překvapující, protože se Ondra nechoval nikdy tak zvláště, aby to v ostatních vzbuzovalo pozornost. Choval se divně, to ano, ale ne tak divně, aby ho učitelé a spolužáci považovali za autistu. Jen jeho matka tušila, že je něco v nepořádku a aby měla jistotu, zašla se synem raději do poradny, kde se konečně dozvěděla pravdu. V této chvíli bylo potřeba najít pro osmiletého Ondru, který měl jít po prázdninách do druhé třídy, asistentku pedagoga, která by mu pomáhala.

Ta prý když chlapce viděla poprvé, vůbec nezpозorovala, že by byl jiný než ostatní. Až s postupem času si začala všimnout zvláštností v jeho chování, které jí přiměly k tomu, že musela souhlasit s tím, že to je autista, protože do této chvíle tomu podle jejích slov stále nemohla uvěřit. Uvědomovala si, že aby svou práci dělala správně, je nutné vědět co nejvíce o jeho postižení a především se snažit Ondru lépe poznat, aby věděla, jak s ním pracovat, proto nezbytnou součástí jejího pobytu ve třídě, bylo pozorovat jeho chování v jednotlivých hodinách, což jí zjednodušovala skutečnost, že s ním sedí v jedné lavici.

Dozvěděla jsem se od ní, že v hodinách neustále pohybuje tělem ze strany na stranu a hraje si s rukama, které pokládá na stůl a po chvíli je zase zvedá ze stolu. Je velmi stydlivý a kdykoli má mluvit před ostatními, schová svůj obličej do dlaní, jakoby se chtěl před ostatními schovat a vůbec není schopen odpovědět na otázku, kterou mu učitelka položila. Největší problémy má ale v oblasti komunikace, která je v jeho případě velmi narušena. Dlouho mu například trvá, než si v hlavě utřídí myšlenku a než ji vysloví. Často také zapomíná slova a jeho věty tak postrádají smysl, protože tato slova vynechává. Mimoto je jeho promluva velmi pomalá a vyžaduje tak trpělivost posluchačů, kterým tato vlastnost často chybí, zvláště pokud se jedná o jeho spolužáky, kterým slovo autismus nic neříká. Je velmi systematický a rád dělá věci postupně, což sice zní jako něco, co by nemělo znamenat problém ani pro něho, ani pro jeho okolí, ale jsou chvíle, kdy to problém je, například v jedné situaci, která se stala, když děti psali diktát písmen, Ondra se u druhého

písmena zastavil a odmítal pokračovat v psaní dalších písmen, protože nevěděl, jak se druhé písmeno píše a moje slova o tom, že má psát dál a vrátit se k tomuto písmenu až na konci diktátu, kdy budou mít čas na to, aby si doplnili to, co jim chybí, nepomáhala. Potíže má také v oblasti sebeobsluhy, což znamená, že mu často asistentka musí pomáhat v situacích, ve kterých si sám neporadí, například se zavazováním tkaniček, sundáním mikiny, zapnutím bundy atd. Připomíná mu také, že si má otevřít učebnici, že si má nachystat na další hodinu, že si má zapsat domácí úkoly.

Ondra miluje pohádky a mnoho z nich zná nazpaměť. Často se u něho setkává s tím, že není Ondrou, ale tou a tou postavou z pohádky a i když je běžné, že si děti takovýmto způsobem běžně hrají, u něho to přerostlo ze hry v něco, čemu věří a čím žije. Podle slov své matky je navíc fixovaný na svého plyšového medvěda, kterého má stále u sebe a se kterým se odmítá rozloučit, když jde ráno do školy, takže má dovoleno brát si ho do třídy, i když by děti do školy hračky nosit neměly.

Také často mluví sám se sebou, což v druhých vzbuzuje údiv. Učitelé se u něj setkávají i s tím, že když učitelka něco vysvětluje, Ondra tomu nerozumí a asistentka mu tedy potom, co učitelka domluví, musí vysvětlit vše ještě jednou, ale zjednodušeně, aby to pochopil, protože s tím má problém. Nerozumí metaforám ani ironii, okolí s ním tak musí mluvit v krátkých jednoduchých větách, které jsou řečeny tak, aby rozuměl jejich významu. Obtížně zvládá jakékoli změny, na které se nemůže předem připravit, o všech změnách tedy musí být informovaný předem.

To, v čem jeho asistentka vidí klady je to, že Ondra je velmi přátelský a sám vyhledává vztahy se svými vrstevníky a také mi řekla, že během přestávek, kdy nejsou daná jasná pravidla, je jeho komunikace mnohem lepší než během vyučovacích hodin, kdy musí sedět v lavici a mluvit jen, když je tážán, což špatně zvládá, protože nesnese, když je středem pozornosti. Je pravdomluvný, disciplinovaný a zdvořilý, což přispívá k tomu, že ho mají učitelé v oblibě a dávají ho za vzor ostatním spolužákům, z čehož má Ondra velkou radost, protože je vždy rád pochválený.

Možná byste řekli, že ho za to zbytek třídy nemá ve velké oblibě, ale na ně to má opačný účinek, a to skutečnost, že se všichni snaží chovat jako on, takže zdraví všechny učitele, chystají si pečlivě na každou hodinu, navzájem si pomáhají atd. To, co asistence velmi pomáhá je také to, že s ní komunikuje a to jak v situacích, kdy potřebuje pomoc, tak v situacích, kdy si chce jen popovídat, ví tak, jaký je a dokáže poznat co v té a v té situaci potřebuje, i když jí stále znovu překvapuje něčím novým, což je to, co na této práci má ráda a co mám ráda i já.

Pondělí 27. 11. 2016- 1. den praxe

Pondělní rozvrh začíná vždy Českým jazykem a začal tímto předmětem i první den mé praxe ve škole.

Potom, co se žáci s učitelkou a jejich asistentkou přivítali a učitelka mě představila dětem a sdělila jim důvod mého pobytu v jejich třídě, začala výuka jako každý jiný den.

Nejprve děti nahlas četly text v učebnici tak, že každý přečetl jednu větu a pak vyvolal sám někoho jiného. Zjistila jsem, že právě to je na čtení tohoto typu baví nejvíce a dokonce se i více snaží. Po tom, co děti společně nahlas přečetly text v učebnici Českého jazyka, následovaly otázky ze strany učitelky, které se vztahovaly k přečtenému a děti se snažily na ně správně odpovídat. Učitelka mi říkala, že dětem dělá problém, když mají říci o čem bylo to, co četly ať už doma nebo ve škole, protože se příliš soustředí na čtení textu, že jim jeho obsah často uniká, proto se snaží právě tohle s nimi hodinách procvičovat. Skutečně se po jejich slovech ukázalo, že má pravdu a když se zeptala dětí, o čem byl příběh, který právě dočetly, odpovědět dokázala jen jedna žákyně. Následovaly ale i další otázky, na které už odpovídali i ostatní žáci a žákyně zcela bez problémů.

Po otázkách, z nichž si některé učitelka sama vymýšlela a některé četla z učebnice, následovalo rozdávání sešitů, protože se měl psát diktát.

Učitelka spolu s asistentkou se snažily rozsadit žáky tak, aby v lavici sedělo vždy jen jedno dítě, to se bohužel nedařilo ve všech případech, protože žáků bylo více než lavic, takže někteří museli sedět po dvou, tak jako v průběhu celé hodiny, ale museli si postavit mezi sebe učebnici, aby neviděli do sešitu toho druhého a neměli možnost opisovat. Když byli všichni připraveni psát, začala učitelka diktovat pomalým tempem jednotlivé věty tak, že vždy jednu přečetla a pak se na chvíli odmlčela, aby dala třídě dostatečný čas na její napsání a případně ještě kontrolu. Když byla s diktováním jednotlivých vět, které tvořily diktát, hotová, přečetla celý text ještě jednou a děti měly ještě možnost posledních oprav. Měla bych říci, co dělala během diktátu asistentka

pedagoga. Ta seděla vedle chlapce, kterého měla na starosti, a protože mu vše déle trvá než ostatním, každou větu, kterou učitelka diktovala, musela pro jeho potřeby znovu opakovat tak dlouho, jak bylo pro její napsání třeba. Chlapec měl navíc od učitelky povoleno, že nemusí psát celý diktát, ale stačí, když do sešitu napíše každou druhou větu. Musím říci, že mu to trvalo stejnou a možná ještě delší dobu než jeho spolužákům, kteří psali celý diktát.

Následující hodinu jsme měli matematiku. Právě se probírala geometrická tělesa- krychle, kvádr, jehlan a válec. Děti nejprve vypracovávaly úkoly z učebnice, které byly zaměřené na seznámení se s těmito tělesy a pak po dvojicích chodily dopředu k interaktivní tabuli, na které byly puštěná cvičení na procvičování toho, co se děti naučily. Na obrázcích byly tato tělesa a kliknutím se k nim měl přiřadit správný název. Pokud výběr byl správně, objevil se na obrazovce zvoneček a ozvalo se zazvonění a pokud byl špatně, tak se nezvalo nic a děti měly možnost se opravit. Učitelka rovněž přinesla do třídy plastová tělesa, která poslala dětem po lavici, aby si mohly na tělesa sáhnout a lépe si zapamatovat jejich tvar.

Ondra dával celou hodinu pozor, přesto mu musela jeho asistentka vše vysvětlit ještě jednou, aby vše lépe pochopil.

Třetí hodinu bylo Čtení. Děti nejprve dostaly za úkol napsat v písance celou jednu stránku, na které se procvičovalo písmeno G, a když byly hotové, vzaly si samy čítanku a četly si buď v lavici nebo vpředu na koberci, jak mají od učitelky dovolené. Asistentka pedagoga mezitím procházela mezi lavicemi a dívala se, jestli někdo nepotřebuje pomoci. Až byly všechny děti hotové, měly jít dozadu a pustit si počítače a pak procvičovat písmena dokud nezazvoní na přestávku.

Čtvrtou hodinu byla prvouka. Nejprve si žáci měli otevřít učebnice a přečíst si článek o rodině, což bylo téma, kterému se kapitola věnovala. Až si tento článek děti samy přečetly, následovala chvíle, ve které učitelka pokládala otázky, a děti se snažily odpovídat. Většinou se jednalo o otázky zaměřené na rodinu, to znamená kolik kdo má sourozenců, kdo je babička, teta, strýc atd. Potom si učitelka postupně volala k tabuli děti, kterým dávala různé role, které však vždy souvisely s rodinou a jak přibývalo čím dál více dětí, vznikala rodina, ve které měl každý svou roli, matky, otce, dědy, prababičky, dítěte atd. Děti si tak mohly na vlastní kůži vyzkoušet, kdo je v rodině kdo. Svoji roli si vyzkoušel i Ondra, kterému se hra na rodinu velmi líbila.

Poslední hodinu byla výtvarná výchova, kterou vedl učitel. Ten nejprve představil dílo, které se mělo toho dne vyrobit, a tím měl být Martin na bílém koni, kterého sám namaloval, aby děti měly představu, jak by mohl vypadat. Děti si měly vzít igelit na lavici, tvrdý papír a pomůcku podle toho, čím chtěly malovat, takže někdo si vzal temperové barvy, někdo zase vodové barvy a někdo voskovky a mohl začít. Když byly děti s prací hotovy, donesly svůj obraz ukázat učiteli a ten jim za něj do žákovské knížky napsal pěknou známku.

28. 11. 2016- 2. den praxe

Můj druhý den praxe ve druhé třídě začal opět Českým jazykem. Děti si stejně jako předchozího dne přečetly článek v učebnici a pak odpovídaly na otázky pod tímto článkem. Pak poslouchaly vysvětlování paní učitelky, kde se píše ů a kde ú, a pak vypracovávaly pracovní listy, které jim učitelka rozdala a které právě sloužily k procvičení této problematiky. Tyto listy mohli žáci vypracovávat sami nebo ve dvojicích. Většina však pracovala se spolužákem raději než sama.

Druhou hodinu jsme měli Matematiku, ve které žáci procvičovali počítání do stovky, ale pouze s desítkami, protože počítání s jednotkami by pro ně bylo ještě příliš obtížné. Po tom, co se jim učitelka vše snažila vysvětlit slovně, přišly na řadu příklady. Několik počítali žáci společně s učitelkou a pak když si byli jistí, počítali sami. Asistentka tentokrát nechodila mezi lavicemi, ale seděla vedle Ondry a snažila se ho při počítání dovést až k výsledku.

Třetí hodinu byla Tělesná výchova. Potom co se děti převlékly a seřadily se v tělocvičně, se dozvěděly, co bude náplní této hodiny, na kterou se podle jejich slov těšily celý den. Nejprve měly běhat, a když doběhaly, učitelka si stoupla dopředu a začala předcvičovat a děti měly opakovat její cviky. Když byly hotové, položily jsme s učitelkou na zem dvě matrace, mezi kterými byla mezera. Tu děti měly přeskočit a dostat se tak z jedné matrace na druhou. Mezera mezi matracemi představovala moře, ve kterém by se žáci mohli utopit, kdyby se nohama dotkli země a nepřeskočili by na matraci do bezpečí. Mezera naštěstí byla dost velká na to, aby ji všichni dokázali přeskočit, a pokud se to někomu přeci jen nepovedlo, mohl skákat tak dlouho, než se mu to podaří.

Čtvrtou hodinu byly pracovní činnosti, kterou vedla učitelka ze třídy, ve které jsem asistentkou. S učitelem se domluvili, že ve výtvarné výchově budou děti malovat Martina na bílém koni a v pracovních činnostech se děti pokusí takového koně vyrobit. Nejprve dostaly šablonku koně, kterého si obkreslily na tvrdý papír a pak ho

vystříhly. Když byly hotoví, vzaly si barvičky a namalovali koni oči, tlamu, uši a když byli hotoví, vzali si proužky krepového papíru, který učitelka s asistentkou předem nastříhaly, a přilepili tyto proužky na místo, kde měl mít kuň hřívu. Asistentka tentokrát musela pomáhat dětem s tím, s čím si samy nevěděly rady, což bylo ve většině případů lepení.

Poslední hodinu byla hudební výchova opět pod vedením učitele, který má ve třídě na starosti také výtvarnou výchovu. Po zvonění se děti posadily na místa a učitel za klavír a pak společně zpívali písně, z nichž většina byla z pohádek. Asistentka pedagoga tentokrát dohlížela na kázeň mezi dětmi, protože mnozí z nich místo aby s ostatními zpívaly, zlobily, otáčely se a mluvily, což pana učitele i ostatní žáky rušilo.

29. 11. 2016- 3. den praxe

Tento školní den začal stejně jako předchozí dva dny Českým jazykem. Děti si četly v učebnici článek a pak k němu vypracovávaly úkoly. Pak dostaly úkol do skupin, z nichž každá měla v článku, který před chvílí četly, najít slova s určitým počtem slabik, který učitelka té a té skupině zadala, takže první skupina vyhledávala slova na dvě slabiky, druhá skupina na tři slabiky, třetí skupina na čtyři slabiky a to bylo vše, protože žádná další skupina nebyla. Až byly děti s prací hotovy, vybrala paní učitelka tři děti a poslala je na tabuli, kam děti tato slova psaly, aby zkontrolovaly, jestli tato slova děti z druhých skupin mají napsány správně. Když byly s kontrolou hotové, ty skupiny, které úkol zvládly, dostaly od učitelky za odměnu bonbon.

Druhou hodinu byla matematika, ve které děti počítaly úkoly z učebnice. Mohly pracovat ve dvojicích nebo ve větších skupinách a počítat společnými silami. Mohly si rovněž počítat za pomoci počítadel, která jsou k tomu účelu nachystaná vzadu na polici, aby si je děti mohly v případě nutnosti donést a počítat s touto pomůckou. Asistentka pedagoga buď seděla v lavici a pomáhala Ondrovi nebo chodila mezi lavicemi a dívala se, jestli děti počítají správně a v případě, že si všimla chyby, kterou dítě udělalo, na ni ukázala a řekla dítěti, aby se na ten a ten příklad znovu podívalo a opravilo si ho.

Třetí hodinu byla prvouka, ve které se psal test, o kterém paní učitelka svoje žáky několik dnů předem informovala, přesto nedopadl tak dobře, jak učitelka původně čekala. Výsledkem sice bylo spoustu jedniček a dvojek, ale objevily se také trojky a dokonce dvě čtyřky, které byly výsledkem toho, že se děti na test předem nepodívaly, i když mohly, a tak se s jednotlivými cvičeními seznamovaly až v hodině, což bylo pro mnoho žáků pozdě. Tito žáci však dostali od paní učitelky možnost, že si tyto špatné známky mohou další hodinu opravit ústním zkoušením. Většina z nich této možnosti využila a následující hodinu se dokonce žáci sami přihlásili o to, aby byli zkoušeni a

mnohým se skutečně povedlo dostat lepší známku než z testu, který se psal minulou hodinu.

Čtvrtou hodinu jsme měli Čtení. Děti nejprve psaly další stránku v písance, tentokrát na procvičení písmene H, a když byly hotové, měly za úkol vzít si čítanku a přečíst si stránku, kterou jim učitelka na začátku hodiny zadala a pro jistotu ještě napsala na tabuli.

30. 11. 2012-4. den praxe

První hodinu děti měly podle rozvrhu Český jazyk. Po čtení textu v učebnici a otázkách, které se vztahovaly k přečtenému, si děti zapnuly počítače vzadu ve třídě a procvičovaly úkoly do tohoto předmětu.

Druhou hodinu byl tělocvik. Po tom, co si děti na začátku hodiny zacvičily, si zahrály hru na rybáře a rybky a pak opičí dráhu. Jednalo se o hru, která spočívala v tom, že podél tělocvičny byl vždy po určitém úseku pro děti připravený nějaký úkol a teprve až děti zvládnou jeden úkol, můžou přestoupit k dalšímu stanovišti.

Třetí hodinu byla hudební výchova. Děti si sesedly kolem klavíru, a zatímco učitel na něj hrál, ony zpívaly. Mimoto dostaly každý jeden papír, na kterém bylo spoustu znaků a oni mezi nimi měly najít noty a zakroužkovat je. Když byly hotové, měly jít za učitelem, který jim úkol zkontroloval, a v případě, že byl správně, dostal od něj do žákovské knížky pěknou známku.

Po hudební výchově následovala výtvarná výchova, ve které děti malovaly obrázky pro zvířata z útulku. Malovaly nejčastěji domácí zvířata, jako jsou psi, kočky, křečci, morčata a králíci.

Po hudební výchově byla matematika, což byla poslední hodina tohoto dne. Děti dostaly papíry, na kterých byla vidět pouze čísla. Aby děti dostaly obrázek, musely tato čísla pospojovat, a to tak, jak po sobě následují. Až se jim to povedlo, obrázek se sám ukázal. I v této hodině měla asistentka pedagoga co dělat a dětem, které v počtech nejsou tak zdatné, pomáhala se zadaným úkolem.

1. 12. 2016- 4. den praxe

Tento den začal Českým jazykem. Děti nejprve četly společně text v učebnici tak, že každý přečetl jeden řádek a pak vyvolal toho, kdo bude číst dál. Pak děti chodily po dvojicích dopředu k interaktivní tabuli, kde už na ně čekal úkol. Děti měly na tabuli, která byla plná nejrůznějších písmen hledat právě to písmeno, které se objevilo v rámečku.

Po celou dobu praxe jsem se učitelce i asistence snažila v hodinách pomáhat a být nápomocná především dětem, se kterými jsem se setkávala každý den. Jsem ráda, že ke mně brzy měly takovou důvěru, jako k jejich asistence a k jejich učitelce a nebály se mě požádat o pomoc nebo se na mě nebály obrátit v případě, že potřebovaly radu, útěchu nebo povzbuzení. Tato praxe mi určitě pomohla v tom, že jsem viděla, jak práci, kterou dělám já, dělá také někdo jiný, a mohla jsem si uvědomit jak svoji práci dělat ne správně, ale nejsprávněji. Určitě jsem získala i spoustu inspirace, jak s dětmi pracovat. Jsem také ráda, že se mi podařilo získat si i děti z této třídy, kterou jsem do té doby znala jen z doby přestávky, kdy jsem měla dozor.

